

U spomen

Prof.dr.sc. Vladimir Orešković (1928. - 2016.)

Nakon kratke i teške bolesti napustio nas je 2. ožujka 2016. godine umirovljeni redoviti profesor, dr.sc. Vladimir Orešković dugogodišnji nastavnik na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Ispraćaj profesora Vladimira Oreškovića bio je na zagrebačkom krematoriju 7. ožujka 2016. Posljednji put su se od njega oprostili okupljeni brojni prijatelji, kolege, studenti i poštovatelji, za koje je bio uzoran sveučilišni profesor, cijenjeni znanstvenik, istraživač i domoljub, doajen tekstilnog studija. Posebne riječi zahvale za njegova djela uputili su mu i djelatnici Tekstilno-tehnološkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu na komemorativnoj sjednici održanoj 14. ožujka 2016. godine u prostorijama Fakulteta.

Prof.dr.sc. Vladimir Orešković rođen je 1. siječnja 1928. u Đurđevcu. Srednju tekstilnu školu pohađao je u Beču (1. razred), u Zagrebu (2. i 3. razred), a u Brnu (4 razred) gdje je i maturirao. Godinu dana studirao je na Visokoj tehničkoj školi u Brnu. Studij u Brnu

je morao prekinuti zbog "Rezolucije Informbiroa". Vraća se u Zagreb i upisuje se na Tehnički fakultet, strojarški smjer. Diplomirao je 1954. godine. Odmah nakon diplomiranja zapošljava se u Pamučnoj industriji Duga Resa, gdje je radio pet godina kao rukovoditelj mehaničkih radionica i strojnog parka. Krajem 1959. godine odlazi na Višu kožarsku školu u Karlovac za predavača. Kroz to vrijeme bio je i znanstveni suradnik Instituta za kožarstvo. 1963. godine prelazi u Tekstilni školski centar u Zagrebu, a nakon toga na Višu tehničku tekstilnu školu u Zagrebu, odnosno na Višu školu za tekstil i odjeću gdje je izabran za predavača, a kasnije profesora iz grupe tkalačkih predmeta. U dva mandata obnašao je dužnost direktora, odnosno dekana Više tekstilno tehničke škole.

Prof. Orešković je bio jedan od inicijatora osnivanja tekstilno-mehaničkog studija na Tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Izradio je prve nastavne planove za novoosnovani studij i od 1972. godine honorarno je kao docent održavao nastavu iz kolegija tekstilno-mehaničkih struka, posebno tkalaštva, a kasnije i studija rada. Intenzivno se bavio znanstvenim radom na području tkanja i potpuno samostalno je pribavljao i slagao odgovarajuće instrumente za znanstvena mjerenja i objavljivao znanstvene radove.

Doktorirao je 1975. godine iz područja tekstilne tehnike na Tehničkom Sveučilištu u Dresdenu. Doktorska diploma nostrificirana je na Tehnološkom fakultetu u Zagrebu 1976. godine kada je i izabran u zvanje izvanrednog profesora. 1978. godine prelazi na Tehnološki fakultet Sveučilišta u Zagrebu za stalnog nastavnika. Za redovitog profesora i znanstvenog savjetnika izabran je 1982. godine.

Prof. Orešković je paralelno obnašao funkciju predsjednika Znanstveno-nastavnog vijeća tekstilnog studija i predstojnika Zavoda za tekstilno-mehaničku tehnologiju, te bio voditelj novoosnovanog poslijediplomskog tekstilnog studija na kojem je bio i nositelj kolegija. Od samog početka pa sve do 2000. bio je voditelj svih znanstvenih projekata organiziranih u svom Zavodu za tekstilno-mehaničku tehnologiju. Cijelo to vrijeme bio je član redakcijskog kolegija našeg časopisa Tekstil. Stalno se je zalagao za unapređenje nastavnog procesa i znanstveno-istraživačkog rada te je organizirao i postavio dva tehnološka laboratorija za tekstilno-mehaničko inženjerstvo. Prof. Orešković je dao svoj golemi doprinos projektiranju i izradi programa za ravno kreiranje uzoraka i konstrukciju žakarskih tkanina, što je s istim žarom nastavio i nakon odlaska u mirovinu 1998. godine. Objavio je više od 50 znanstvenih i stručnih radova, izdao 4 skripta i sudjelovao na brojnim međunarodnim i domaćim kongresima. Bio je mentor u izradi deset magistarskih radova i četiri doktorske disertacije. Profesor emeritus je Hrvatske akademije tehničkih znanosti. Također je jedan od osnivača udruge bivših studenata i prijatelja Tekstilno-tehnološkog fakulteta.

Uz ljubav za tehničke znanosti, prof. Orešković imao je dar za likovnu umjetnost i za računalni dizajn tekstila. Teško se je mjeriti s iskustvom i znanjem prof. Oreškovića koji je naznačenu ideju razvijao u računalne programe unutar kojih je konstruirao tiskanje tekstilnog uzorka. Jedan je od najvećih autoriteta i znalaca na tom području dizajna, što potvrđuje i 10 održanih izložbi njegovih slika. Nadasve ga je krasila neizmjerena radna energija i brzina kojom je rješavao stručne zadaće. Bio je snažna i iskrena osoba iz koje je zračio optimizam koji bi nesebično prenosio na svoje kolege i prijatelje. Iskreno se radovao svakom uspjehu svoga Fakulteta i svojih suradnika. Svoje veliko iskustvo nesebično je prenosio na mnoge generacije svojih studenata i na nas suradnike.

Odlaskom prof. Oreškovića ostala je velika i nenadoknadiva praznina među nama tekstilcima. Mi ćemo njegov ozbiljan, staloženi lik, duboki glas i njegove žive oči napola skrivene okvirom naočala, zauvijek zadržati u sjećanju. Jedan je pjesnik rekao da smrt zapravo ne postoji, jer ljudi umiru samo kad ih svi zaborave. Profesor se ne mora brinuti. Njegove riječi, duh i entuzijizam ostat će zauvijek prisutni među svima koji su ga poznavali i imali sreće s njim raditi. (Željko Penava)